

Nieuwsbrief Straatpastoraat Den Bosch

Dit is een uitgave van het Straatpastoraat Den Bosch • Nummer 11 • September 2016

Nieuwsbrief 11

De zomer is voorbij. Het was aan het eind ervan nog flink zweten en puffen, maar dat is gedaan. In deze Nieuwsbrief heeft straatpastor Julia enkele zomerervaringen neergeschreven, waaronder het afscheid van de bekende Bossche dichter Hans Vlek. Odulf van Summeren vertelt over de beklimming van de Sint-Jan door het Straatpastoraat, waar het enkele van de deelnemers zelfs een beetje ging duizelen. Gelukkig vond iedereen weer vaste grond onder de voeten. Ellen Sormani schreef een nieuw 'moment voor jezelf'.

**Het Straatpastoraat
Den Bosch**

Terugblik op de zomer...

De laatste warme dagen van september dwingen me bijna aan de afgelopen zomer te denken. Ergens was ik er al aan gewend dat het in de zomer net als in de winter gewoon druk is. Het aantal mensen dat bij het straatwereldje hoort vermindert niet. Enige verschil is dat de mensen vaker buiten dan binnen zitten... Behalve gebruikelijke bezoeken aan opvang en dagbesteding, het spreekuur en de gebedsviering – had ik gewoon veel contacten met de mensen in de stad, op straat.

De zomer begon op 12 juni met de manifestatie 'Tien mooiste Bijbelverhalen'. Samen met diaken Rob en Maria, een vrijwilliger, hebben we op de Parade het verhaal over David en Goliath gepresenteerd. De jonge David had een steen naar het hoofd van de reusachtige Goliath geslingerd en had hem overwonnen. Davids geloof in God was zijn kracht om die reuzevijand neer te slaan. Voor onze presentatie hadden we een levende Goliath en een David, een mand met stenen en stiften. Aan veel mensen mochten we het

vervolg op blz. 2 >

Straatpastoraat Den Bosch, dichtbij de ander

Het Straatpastoraat wil een plek zijn voor wie om welke reden dan ook in geestelijke of maatschappelijke nood verkeert. Voor dak- of thuislozen, voor wie wil terugkeren naar een geordend, zelfstandig leven of voor wie moeite heeft met het 'burgerlijke bestaan'. Dagelijks trekt straatpastor Julia op met mensen die ze 'op straat' ontmoet. Soms zijn ze verslaafd of hebben psychosociale of psychiatrische problemen. Van tieners tot (bijna) bejaarden, vaak worden ze over het hoofd

gezien, tellen niet mee of kunnen of willen geen reguliere hulpverlening inroepen. Doel is om hen 'zorgzaam nabij te zijn': zien, groeten en ontmoeten als uitdrukking van christelijke verantwoordelijkheid en naastenliefde. Nabij zijn betekent ander-mans leefwereld binnengaan. Luisteren en laten weten: Je bent waardevol! Je wordt gezien en gewaardeerd! Toewijding en trouw moeten die boodschap versterken. Een ontmoeting kan tot een gesprek leiden, waarbij voor-

al geluisterd wordt. De pastor kan iemand geestelijk begeleiden en wel zo dat er meer inzicht ontstaat in 'het leven' en wat daaraan zin kan geven. Samen gaan we op zoek naar bronnen die het leven sturen of tot vernieuwing en voortgang leiden. Zorgzaamheid betekent ook, dat de pastor de ogen niet wil sluiten voor materiële noden. Daarbij is hulp nodig, die meestal bestaat uit meedenken en doorverwijzen.

**Jan G. Vorstman
voorzitter**

verhaal vertellen, met uitleg. Als Davids geloof in God zijn kracht is, wat is dan onze kracht om onze 'Goliath' te bevechten en te overwinnen? De mensen mochten in één woord hun kracht op een steen omschrijven, bijvoorbeeld: God, vertrouwen, liefde. We hebben veel mensen ontmoet, hun verhalen beluisterd en hun steen als herinnering aan die dag meegegeven.

Op 3 juli kregen we bezoek van jongeren uit het bisdom. Ze namen deel aan de gebedsviering. Het was erg bijzonder om samen te bidden, het Woord van Jezus te beluisteren en met elkaar te delen.

Afscheid

Een onvergetelijke ervaring voor mij was het afscheid van dichter Hans Vlek, die op 15 juli 2016 is overleden. Het team van het hostel, waar Hans de laatste jaren woonde, vroeg mij een afscheidsdienst voor personeel en medebewoners te begeleiden, waarbij zijn kinderen herinneringen aan hun vader ophaalden. Het was een mooi afscheid. Hoewel zijn dochter en kleindochter een warm contact met Hans hadden, was hij door zijn ziekte voor zijn zoon meer 'een onzichtbare vader' die toch de liefde voor taal, dichten en kunst aan hem heeft doorgegeven. We weten zeker dat Hans nu zijn rust en vrede in de hemel heeft.

Als straatpastor heb ik de ups en downs met de mensen deze zomer meegemaakt. Er waren trieste momenten, wanneer mensen hun verdriet, teleurstelling en pijn kwamen delen. Maar het was elke keer een feest als ik mocht horen: met mij gaat het beter, ik heb mijn uitkering al rond, ik krijg een kamer.

Tijdens mijn vakantie kreeg ik een telefoontje. 'Ik moest jou even bellen want ik heb goed nieuws – ik heb een betaalde baan als ervaringsdeskundige gekregen! Ik moest jou bellen om het je te zeggen!' Op dat moment dacht ik terug aan die man. Meer dan twee jaar geleden was hij dakloos en hij moest een hard gevecht aangaan met zijn verslaving. Nu was het mooi te horen dat hij de baan had gekregen, die hij zo graag wilde.

Zulke succesverhalen van mijn mensen geven me kracht voor hen klaar te staan, wanneer het slecht gaat en ook wanneer het goed met hen gaat.

Julia Hoppenbrouwers
straatpastor

Een moment voor jezelf

Een moment voor jezelf

*Ga even zitten met rechte rug,
beide voeten op de grond.*

Lees deze tekst aandachtig door.

*Sluit daarna je ogen als je daar
behoefte aan hebt.*

*Probeer stil te worden en stil te zijn
en laat deze tekst op je inwerken.*

Het thema is: iemand zijn

*Iemand zijn willen we allemaal
maar kunnen we dat ook?*

En hoe dan?

Er is een buitenwereld en een binnenwereld en iemand zijn in de buitenwereld is heel wat anders dan in de binnenwereld.

In de buitenwereld kan je opkijken tegen iemand, als kleuter tegen je juf van school, later tegen een popidool, je baas, of je buurman met zijn mooie grote auto en z'n duurdere bankstel.

In deze buitenwereld kennen we gevoelens van instabiliteit en jaloezie. Dit zijn hele normale maar hinderlijke gevoelens. Ze kunnen negatieve invloed hebben op je gedrag, je denken en je zelfbeeld. De buitenwereld om je heen kan je ervaren als een onrustige wereld, waar bv. TV, heftige problemen van jezelf of een naaste je kunnen meesleuren in een zee van instabiele gevoelens.

Maar er is ook een binnenwereld waar iemand zijn een andere inhoud heeft.

Geen instabiliteit of jaloezie maar warmte, gelijkheid en acceptatie met begrip voor de grenzen die ieder voor zich aangeeft.

Hier heb je geen ego nodig.

Iemand zijn is hier vaak heel klein, zacht en begripvol, maar ook heel kostbaar en zo belangrijk!

Slotgedachten:

Een keus maken uit welke wereld je wil of kan reageren vraagt om inzicht en zelfkennis.

Ellen Sormani

Sint-Jansklim

Straatpastor Julia had het idee gelanceerd om een keer met bezoekers van de zaterdagse gebedsviering en vrijwilligers de Sint-Jan te beklimmen. Dat was niet gericht aan dovenmansoren: spontaan meldde zich een flinke groep aan.

Vrijdag 8 juli was het zover. Om 11.30 meldde de eerste zich voor de klim van 13.15! Iedereen was ruimschoots op tijd. Uiteindelijk groeide de groep uit tot 20. Ondanks stoere verhalen op de grond, durfden er maar 17 echt naar boven.

Gelukkig was het droog, wel bewolkt met veel wind. Maar dat drukte de pret niet, integendeel. Tijdens het wachten ontstonden er leuke gesprekken: van wie heeft hoogtevrees en wie neemt de trap tot wie helpt me met mijn rollator. Zo leerden we elkaar op een andere, ongedwongen manier kennen. Er ontstond een welgemeend

saamhorigheidsgevoel. Als een hechte familie begonnen we aan het klimavontuur. Al grappend en grollend waren we boven voordat we het wisten!

Op ruim 25 meter hoogte werden we welkom geheten door de vice-voorzitter van het kerkbestuur van de Sint-Jan. Hij vertelde over de bouwgeschiedenis, de grote brand, het verwerken van de buitenstenen, de toren en de bogen met bijzondere beeldjes. Het typische van de Sint-Jan is dat alle figuren omhoog kijken. Naar de hemel? Toen begon de wandeling door de dakgoten. De hoge balustrade gaf een veilig gevoel en een stevig houvast. Iets wat we allemaal op zijn tijd nodig hebben! Ieder nam de tijd om van bogen, beelden en uitzicht te genieten. Uit de spontane reacties bleek dat de groep onder de indruk was: 'Nu zien we Den Bosch van boven', 'Mooie ver-

gezichten', 'Dat heb ik nog nooit eerder gezien' enzovoort.

Na de gotenwandeling en met vaste grond onder de voeten beseften de dakbeklimmers wat voor een ervaring ze hadden meegemaakt. Om die te laten bezinken en te bekomen van de 'hoogtevrees' dronken we samen een kop koffie in de Bouwloods.

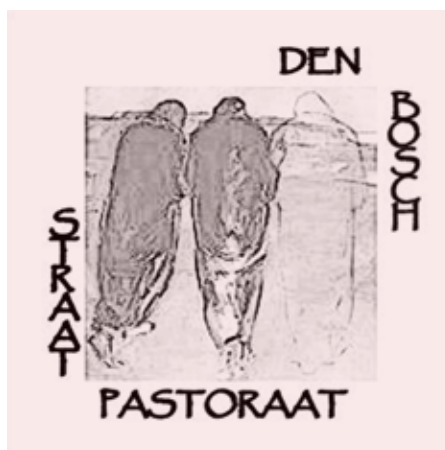
Daar kwamen de verhalen pas echt los: van 'Hoogtevrees viel gelukkig mee', 'Zeer leerzaam', 'Fijn om dit meegemaakt te hebben', 'Dat de restaurateurs zo over de steiger durven te lopen' of 'Wat eng om op een open trap naar beneden te lopen' tot 'Dit had ik niet willen missen'. Nadat een ieder echt weer was teruggekeerd op aarde, bedankten we Julia voor het organiseren van deze onvergetelijke Sint-Jansklim. Daarna gingen we ieder weer onze eigen weg.

Odulf van Summeren

Jubeljaar van Barmhartigheid

Het door Paus Franciscus uitgeroepen Jaar van Barmhartigheid zit er bijna op. Op 20 november eindigt het. Barmhartigheid, een moeilijk woord. Er zit 'erbarmen' in: 'medelijden' en 'mededogen'. Ook je hart zit erin. Niet eventjes, maar diep van binnen. De Paus heeft daar iets mee: het zit in zijn wapenspreuk 'Uit barmhartigheid gekozen', wat verwijst naar het Mattheüs-evangelie. Daar wordt een zondaar, een tollenaar, leerling van Jezus, een apostel, en later nog Evangelieschrijver. Jezus roept hem: 'Kom volg Mij.' Zo begint Mattheüs een nieuw leven. Uit barmhartigheid koos Jezus hem. In verband met het jubeljaar schrijft Paus Franciscus over bekering. Zien dat je anders kan zijn. Hij benadrukt de biecht. De Paus noemt zich zondaar. Hij prijst de 7 geestelijke werken van barmhartigheid aan: onwetenden onderwijzen; raad geven; bedroefden troosten; zondaars vermanen; onrecht ondergaan; belediging vergeven;

bidden voor levenden en doden. Vraag je je af of dat echt werk is? Bedenk hoezeer je het zelf nodig hebt gehad en hoe belangrijk het voor anderen kan zijn. De straatpastor zal ze veel praktiseren. Wie die 7 vaak beoefent, ziet dat het innerlijke verandert. Je maakt een geestelijke groei door, die nodig is als steun bij de 7 lichamelijke werken van barmhartigheid. Net als met een EHBO-cursus. Eerst jezelf in veiligheid brengen om anderen goed te kunnen helpen. Die 7 zijn: hongerigen voeden;

In Memoriam dichter Hans Vlek

*Als ik sterf
dan liefst
zoals
Sarah Bernardt.
Theatraal
groots,
ontroerend.
En dan
weer opstaan
voor de bloemen.*

Uit: Poëzie op straat,
Den Bosch 2004

dorstigen laven; naakten kleden; vreemdelingen herbergen; zieken verzorgen; gevangenen bezoeken en de doden begraven. Helaas nog hartstikke actueel. Maar zit er geen addertje onder het gras? Ben je niet bezig met 'pleisters plakken', terwijl de oorzaak van het onrecht blijft? Daarom heeft Paus Franciscus een jubeljaar afgekondigd, zoals we dat uit de Bijbel kennen. Dit is wat de Paus wil: onrecht de wereld uit. Het is iets groot en groots, maar het begint klein, bij jezelf. Denk groot(s), handel klein! De menselijke maat voor een menselijke wereld.

Embregt Wever

**Straatpastor
Julia Hoppenbrouwers-
Nagornyak**

T 06 50 23 08 71
E straatpastordb@gmail.com

De straatpastor en haar medewerkers verlenen pastorale zorg aan velen in Den Bosch die al dan niet tijdelijk dak- en thuisloos zijn of zijn geweest.

Spreekuur

Donderdag vanaf 14.00 uur.
Inloop tot 16.00 uur.

Zaterdagse viering

Zaterdag 15.30 uur.
Vanaf 15.00 uur is er koffie en thee. Iedereen is van harte welkom om met ons mee te vieren.

Bezoekadres

Sint Annakerk
Boschmeersingel 26
5223 HJ Den Bosch

Voor toezending van de Nieuwsbrief: graag aanmelden per post of e-mail.

Kantoor- en correspondentieadres

Boschmeersingel 26, 5223 HJ Den Bosch
<http://straatpastoraatdb.nl>

Uw bijdrage is van harte welkom

Van Lanschot Bankiers rek. nr. NL57 FVLB
0638 7730 91. Het Straatpastoraat is een erkende ANBI instelling: uw gift is aftrekbaar voor de inkomstenbelasting.

Het Straatpastoraat Den Bosch wordt gesteund door **Kansfonds.**